

Međutim sva je prilika, da je Dobroslav-Juda u vrijeme borbe između Vukana i Stjepana, nastale poslije smrti oca Nemanje (1202.—1203.), a možda još i prije u doba navale Andrijiine na Hum, bio zaposio ove otoke. Tako tumačim, da je za doba prvih mletačkih knezova u Dubrovniku dubrovački »comitatus« imao neke prihode otoka Mljeta i Korčule, kojih se knez Ivan Dandolo g. 1215. odrekao, ali uz odštetu od 250 perpera, koje će mu općina isplatiti kroz pet godina. Ta je odšteta »propter damnum quod idem comes habuit in insulis Corcera et Meleta«. To odricanje nije bilo svojevoljno. Općina, kaže dubrovačko vijeće (C. III. 115), nije mogla platiti kneza, pa se daje Danolu pravo pobirati namet od 3% na dubrovačku robu, koja stigne u Mletke »non pro consuetudine, sed propter paupertatem et indigentiam quam commune Ragusii habuit propter guerras«. Ratovi, koji se ovdje spominju, mogu biti samo ratovi sa Stjepanom Velikim Županom, koji su završeni ugovorom prijateljstva sklopljenim po Jirečku između g. 1214.—1217. Tu se doista ne spominje, da su se Dubrovčani tom prilikom odrekli Mljeta i Korčule, no nama sačuvana povelja Uroševa sadržava samo njegove obaveze, a obaveze Dubrovnika bile su vjerojatno u protupismu, koje se izgubilo. Malo poslije ovoga Stjepan je darovao Mljet benediktincima.«

U svojem djelu »Starine dubrovačke« (izdanom g. 1935.) veli Milorad Medini o Korčuli na str. 242 ovo: »G. 1000 osvojio je Petar II Orseolo Korčulu i Lastovo. Otada nema nikakove vijesti o Korčuli do g. 1184. Tada je, po pripovijedanju dubrovačkih kroničara, Sracimir, brat Nemanjin, htio prisiliti na pokornost Korčulu i Vis koji — kako Rastić kaže — iako pripadahu Humu, nijesu ga slušali. Dubrovčani su došli Korčulanima u pomoć te uništili lađe Sracimirove, a Sracimir, nalazeć se opsjednut na otoku, morao je priznati Korčulu nezavisnom od Huma.<sup>35a</sup> Valjda tada je već ušla Korčula u neke političke administrativne veze s Dubrovnikom, jer g. 1215 obećali su Dubrovčani svome knezu Ivanu Danolu otštetu od 250 perpera zbog štete koju je imao na otocima Korčuli i Mljetu. Dandolo, dakle, kao da je bio dotada i knez dubrovački; jer inače ne bi se Dubrovčani smatrali obvezani da mu gubitak naknade.<sup>35b</sup>

<sup>35a</sup> Rastić 60, Jireček: Istorija I, 197. Bilješka Medinijeva.

<sup>35b</sup> Cod. III, 134. Bilješka Medinijeva.